

Mediji in informacije

Sodišče Evropske unije
SPOROČILO ZA MEDIJE ŠT. 164/18

Luxembourg, 6. november 2018

Sodba v združenih zadevah C-569/16 Stadt Wuppertal/Maria Elisabeth Bauer in C-570/16 Volker Willmeroth/Martina Broßonn

Dediči pokojnega delavca lahko od nekdanjega delodajalca zahtevajo denarno nadomestilo za plačani letni dopust, ki ga ta delavec ni izrabil

Pravica pokojnega delavca do denarnega nadomestila za neizrabljen letni dopust se namreč z dedovanjem lahko prenese na njegove dediče

Pokojna zakonca Marie Elisabeth Bauer in Martine Broßonn sta bila zaposlena, prvi pri mestu Wuppertal (Nemčija), drugi pa pri Volker Willmerothu. Ker pokojna pred smrtjo nista izrabila vseh dni plačanega letnega dopusta, sta ga. Bauer in ga. Broßonn kot edini pravni naslednici svojih zakoncev pri njunih nekdanjih delodajalcih zahtevali plačilo denarnega nadomestila za te neizrabljene dni. Mesto Wuppertal in g. Willmeroth sta zavrnila izplačilo tega nadomestila, zato sta sega. Bauer in ga. Broßonn obrnili na nemška delovna sodišča.

Bundesarbeitsgericht (zvezno delovno sodišče, Nemčija), ki odloča o teh sporih, je Sodišče zaprosilo, naj ob upoštevanju teh okoliščin poda razlago prava Unije,¹ v skladu s katerim ima vsak delavec pravico do plačanega letnega dopusta najmanj štirih tednov, pri čemer te pravice ni mogoče nadomestiti z denarnim nadomestilom, razen v primeru prenehanja delovnega razmerja.

Bundesarbeitsgericht opozarja, da je Sodišče leta 2014 že razsodilo, da pravica delavca do plačanega letnega dopusta z njegovo smrtjo ne ugasne.²

Vendar se sprašuje, ali enako velja tudi takrat, kadar je z nacionalnim pravom – tako kot z nemškim pravom – izključena možnost, da bi bilo tako denarno nadomestilo del zapuščinske mase. Poleg tega meni, da namena pravice do plačanega letnega dopusta, ki je ta, da se delavcu omogoči, da se spočije in da ima na voljo obdobje za sprostitev in prosti čas, po smrti zadevne osebe ni več mogoče uresničiti.

Sodišče v sodbi z današnjega dne potrjuje, da v skladu s pravom Unije pravica delavca do plačanega letnega dopusta z njegovo smrtjo ne ugasne. Poleg tega pojasnjuje, da lahko dediči pokojnega delavca zahtevajo denarno nadomestilo za plačani letni dopust, ki ga ta delavec ni izrabil.

Če nacionalno pravo tako možnost izključuje in torej očitno ni v skladu s pravom Unije, se lahko dediči neposredno sklicujejo na pravo Unije, in sicer tako v razmerju do delodajalca, ki je organ javne oblasti, kot tudi v razmerju do delodajalca, ki je zasebni subjekt.

Sodišče sicer priznava, da je neizogibna posledica smrti delavca ta, da ta delavec nima več nikakršne dejanske možnosti koriščenja obdobja za počitek in sprostitev, ki sta povezana s pravico do plačanega letnega dopusta, do katerega je bil upravičen. Vendar je časovni vidik le eden od dveh delov pravice do plačanega letnega dopusta, ki je temeljno načelo socialnega prava Unije in je kot temeljna pravica izrecno določena v Listini Evropske unije o temeljnih pravicah (» Listina «).

¹ Direktiva 2003/88/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o določenih vidikih organizacije delovnega časa (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 5, zvezek 4, str. 381) in Listina Evropske unije o temeljnih pravicah.

² Sodba Sodišča z dne 12. junija 2014, Bollacke (C-118/13, glej tudi sporočilo za medije št 83/14).

Navedena temeljna pravica tako vključuje tudi pravico do plačila med tem dopustom in – kot pravico, ki je neposredno povezana s to pravico do „plačanega“ letnega dopusta – tudi pravico do denarnega nadomestila za letni dopust, ki ob prenehanju delovnega razmerja ni bil izrabljen.

Ta finančni del je povsem premoženjski in mora torej postati del premoženja zadevnega delavca, zato se zaradi smrti delavca ne more retroaktivno izvzeti iz navedenega premoženja in s tem tistim, na katere to premoženje preide z dedovanjem, onemogočiti, da ta premoženjski del pravice do plačanega letnega dopusta dejansko uživajo.

Če nacionalne zakonodaje (kot je zadevna nemška zakonodaja) ni mogoče razlagati tako, da bi bila v skladu s pravom Unije, nacionalno sodišče, ki odloča o sporu med pravnim naslednikom pokojnega delavca in nekdanjim delodajalcem tega delavca, ne sme uporabiti navedene nacionalne zakonodaje in mora zagotoviti, da se navedenemu pravnemu nasledniku v breme tega delodajalca prizna denarno nadomestilo za plačani letni dopust, ki ga je delavec pridobil na podlagi prava Unije in ga pred smrtjo ni izrabil.

Nacionalno sodišče ima to obveznost ne glede na to, ali spor poteka med pravnim naslednikom in delodajalcem, ki ima status organa javne oblasti (kot je mesto Wuppertal), ali pa med delodajalcem, ki je zasebni subjekt³ (kot je g. Willmeroth).

OBVESTILO: S predlogom za sprejetje predhodne odločbe lahko sodišča držav članic v zvezi s sporom, o katerem odločajo, Sodišču predložijo vprašanja o razlagi prava Unije ali veljavnosti aktov Unije. Sodišče ne odloči o nacionalnem sporu. Zadevo reši nacionalno sodišče v skladu z odločbo Sodišča. Ta odločba je enako zavezujoča za druga nacionalna sodišča, ki obravnavajo podoben problem.

Neuradni dokument za medije, ki Sodišča ne zavezuje.

[Celotno besedilo](#) sodbe je objavljeno na spletnem mestu CURIA na dan razglasitve.

Kontaktna oseba: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

Posnetki z razglasitve sodbe so dostopni na „[Europe by Satellite](#)“ ☎ (+32) 2 2964106

---

³ Sodišče v zvezi s tem opozarja, da direktiva še ne more ustvarjati obveznosti za posameznika, kot je delodajalec, ki je zasebni subjekt, in se proti njemu torej ni mogoče sklicevati nanjo. Vendar se je mogoče v takem sporu, kar zadeva pravico do plačanega letnega dopusta, sklicevati na Listino.